

U02 Nord-Norgeplanen 2.0 - fra subsidiesluk til likeverdig landsdel

Forslagstiller: Harstad SV

Det er ei systematisk nedprioritering av Nord-Norge i norsk politikk. Det som er en selvfølge for resten av landet, er ikke det i nord. Tjenestetilbudet er dårligere, varer og tjenester er dyrere, og det arktiske klimaet skaper utfordringer i den grønne omstillinga. Det betyr ikke at vi ikke kan skape utvikling og vekst i nordområdene, men da må holdningene landsdelen endres slik at vi får reell utvikling og likeverdige levekår, på lik linje med resten av landet.

Når vi snakker om infrastruktur i Nord-Norge blir vei satt opp mot jernbane. Dette er et premiss vi ikke lenger kan akseptere. Det er nesten absurd at man skal sette disse to opp mot hverandre. Vi er langt forbi det stadiet der man skal argumentere for og vurdere behovet for jernbane i nord. Alle vet at dette er avgjørende for næringsutvikling, og at det skaper varige arbeidsplasser i landsdelen. Alle kjenner til utfordringer med veinett og tungtransport på veier som fryser til og ikke vedlikeholdes fordi det ikke tas høyde for at veier i nord har kortere levetid enn veier i sør.

92 % av all matproduksjon i Troms fylke er sjømat, og det aller meste av dette eksporteres ut av landsdelen. Selvforsyningsgraden er under 8%, når det bør være på 50%. Det er et paradoks at regjeringen på den ene siden er tydelig på at primærnæringene i nord er en ressurs for landet, samtidig som de systematisk nedprioriterer muligheter for vekst og næringsutvikling i det samme området. Primærnæringene presses sørover, som en direkte konsekvens av manglende satsing på næringsutvikling og infrastruktur i landsdelen. Det er nok utredning nå. Nord-Norgebanen må realiseres.

Kollektivtransporten er i realiteten et fraværende tilbud for store deler av befolkninga, og er til hinder for likeverdige levekår. Dette får alvorlige konsekvenser for bosetting, næringsutvikling, jobbmuligheter, utdanningstilbud, helsetilbud og levekår generelt.

Videre ser vi at mangelen på en helhetlig og bærekraftig boligpolitikk i landsdelen fører til ei uheldig utvikling i boligmarkedet. Byene bærer preg av privat korttidsutleie og særlig vanskelige forhold for studenter og unge i etableringsfasen. I andre enden av det demografiske bildet ser vi at mange eldre må flytte grunnet lite egnede boliger. Private aktører har for lenge utnyttet at regjeringa ikke prioriterer Nord-Norge, og regninga for det tar innbyggerne.

Nord-Norge ble gjenoppbygget etter krigen, men subsidier og enkeltbevilgninger er ikke bærekraftig over tid. Vi trenger en ny, helhetlig og tidsriktig Nord-Norgeplan, som løfter landsdelen til samme standard som resten av landet.

Nord-Norge skal ikke være et subsidiesluk, det skal være en likeverdig del av landet, der utvikling skjer på landsdelens særegne premisser.